

redan skett för mjöl- och såg-qvarnar, upphöra att vidare utgöras och rust-tjenstskyldigheten för sådana verk af frälsenatur i följd deraf jemväl för-svinna, äfvensom att, i fråga om ersättning till vederbörande indelnings-hafvare för dem härigenom ådragen förlust, må i tillämpliga delar gälla hvad angående sådan ersättning för nämnda qvarnar finnes i Kongl. Förordningen den 30 December 1863 stadgadt; och har, vid behandling häraf, Riksdagen bifallit förevarande nådiga framställning; hvilket Riksdagen härmed får underdånigst anmäla.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 4 April 1867.

N:o 23.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 4 April 1867.

— — — — Andra Kammaren den 4 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts
nådiga Proposition, om nedsättning i räntan för Trysunda fiske.*

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 20, Litt. B.)

S. A. K.

Uti nådig Proposition af den 22 nästlidne Januari har E. K. Maj:t föreslagit, det Riksdagen måtte för sin del medgifva, att räntan till Kronan för kronofisket vid Trysunda hamn med dertill hörande skär, holmar och fiskevatten, beläget i Nätra socken och Ångermanlands norra fögderi af Wester-Norrlands län, må från och med år 1868 nedsättas till ett mot 94 tunnor strömming efter medelpriset för åren 1856—1865 svarande belopp af

564 centner 37 skålpund hårdvallshö; men då ifrågavarande fiske, enligt hvad af frågan tillhörande handlingar upplysts, är utarrenderadt mot en årlig afgift af 135 tunnor saltad hufvudhård strömming, har Riksdagen icke funnit billigheten kräfvä så betydlig nedsättning i räntan för nämnda fiske, som skulle uppkomma, derest, på sätt i nåder blifvit föreslaget, den ursprungliga räntan, 94 tunnor eller 451 kubikfot 2 kannor strömming, omsattes till ny ränta i hö efter det tioåriga medelmarkegångspriset för 1856—1865; utan har Riksdagen, på det möjligen tillfälliga prisförhållanden icke må i för hög grad inverka på bestämmandet af en ränta utaf ständig natur, ansett ifrågavarande omsättning, i likhet med hvad vid den allmänna skatteförenklingen jemlikt Kongl. Kungörelsen den 11 Maj 1855 egt rum, böra verkställas efter medelmarkegången för tjugo år, hvarvid likväl, med afseende å de särskilda förhållanden beträffande priset å artiklarne hö och strömming, som under de sednare åren inträffat, synes Riksdagen böra iakttagas att de sista tjugo årens årsmarkegång lägges till grund för bestämmandet af berörda medelpris, i följd hvaraf en väsendtlig lindring uti den nuvarande räntan åstadkommes, dock icke till det belopp E. K. Maj:ts föreslagit, utan skulle den årliga räntan af fisket, efter sistomfördälda beräkningsgrund, komma att uppgå till omkring 680 centner hårdvallshö; och har i anseende härtill E. K. Maj:ts förevarande nådiga framställning endast i så måtto blifvit bifallen, att Riksdagen medgifvit, det räntan till Kronan af Trysunda fiske må från och med år 1868 nedsättas till ett mot 94 tunnor strömming efter medelpriset för de tjugo sista åren svarande belopp af hårdvallshö.

Med underdånig anmälan härom framhärda Riksdagen etc.

Stockholm den 4 April 1867.